

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

RU

IL·LMA. SRA. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG

IL·LM. SR. FRANCISCO BOSCH SALAS

IL·LM. SR. FÉLIX V. AZÓN VILAS

Barcelona, 28 de setembre de 2006

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats

més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA núm. 6420/2006

En el recurs de suplicació interposat per MUTUAL CYCLOPS a la sentència del Jutjat Social 4 Barcelona de data 29 DE JUNY DE 2005 dictada en el procediment núm. 628/2004 en el qual s'ha

recorregut contra la part ..., -I.N.S.S.- (Instituto Nacional de la Seguridad Social), -T.G.S.S.- (Tesorería Gral. Seguridad Social) i Knauf Insulation, S.L., ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG.

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 8 de setembre de 2004 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa general, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 29 de juny de 2005, que contenia la decisió següent:

"Que estimando en parte la demanda formulada por D. ... contra el INSS, TGSS, MUTUAL CYCLOPS y KNAUF INSULATION SL, declaro a D. ... en situación de Incapacidad Permanente parcial para el ejercicio de su profesión habitual derivada de AT con derecho a percibir una cantidad equivalente a 24 mensualidades de su base reguladora de 2.652,00 euros mensuales, condenando a la MUTUAL CYCLOPS a estar y pasar por esta declaración; y al pago al trabajador de las prestaciones indicadas. Absolviendo a la parte demandada de las restantes peticiones ejercitadas.

Sin expresa condena en costas".

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

1.- Sr....., nacido/a el día..., con DNI NUM000, figura afiliado/a al Régimen General con profesión de Encargado de Fábrica.

2.- El día 29 de octubre de 2003 sufrió un accidente de trabajo cuando prestada servicios para la empresa demandada.

3.- La empresa tenía concertado el riesgo de accidente de trabajo con la Mutua Cyclops, y se hallaba al corriente en el pago de las cuotas.

4.- Fue dado de alta médica el día 26 de febrero de 2004, y valorado por la UVAMI se dictó Resolución por el INSS en fecha 5 de mayo de 2004, en la que se declara que está afecto de lesiones permanentes no incapacitantes.

5.- Formulada reclamación previa, fue desestimada por Resolución definitiva de fecha 21 de julio de m2004, quedando agotada la vía administrativa.

6.- Las lesiones que acredita el demandante se concretan en: Quemaduras de 2º y 3er. grado que dejan como secuela extensas cicatrices en parte posterior de ambas extremidades inferiores y tobillo, que le impiden la bipedestación continuada y posiciones forzadas, temperaturas elevadas....

7.- La base reguladoras de la prestación solicitada asciende a 31.163,55 euros anuales para la Total y 31.163,55 euros anuales para la Total y 2.652,00 euros mensuales para la Parcial y la fecha de efectos de la IPT es la de 5/34/04, mostrando la Mutua y la actora su conformidad en acta de juicio.

Tercer. Contra aquesta sentència la part MUTUAL CYCLCOPS va interposar recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària, qui el va impugnar en forma Sr..... Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER.- Contra la Sentència d'instància, que estima la petició subsidiària de la demanda interposada pel treballador en reclamació per Incapacitat Permanent Parcial derivada d'accident de treball, per a la seva professió habitual, la Mutua demandada planteja Recurs de Suplicació, el qual té per objecte revisar els fets provats de la sentència i examinar les infraccions de normes substantives o de la jurisprudència en empara en l' article 191 b) i c) de la Llei de procediment laboral, el Text Refós de la qual va ser aprovat pel RD. Legislatiu 2/1995 de 7 d'abril.

SEGON.- La part recurrent postula la revisió del fet provat sisè de la sentència, que es refereix a les lesions objectivades, i proposa un text alternatiu que digui: " Les lesions que acredita el demandant són: cremades de 2on. I 3er. Grau que deixen seqüeles d'extenses cicatrius en la part posterior de les dues extremitats inferiors i turmell." Basa la modificació en els informes mèdics i pericial mèdica de part que cita.

La doctrina jurisprudencial pacífica dels Tribunals laborals i d'aquesta Sala, manté que únicament de manera excepcional els Tribunals superiors poden fer ús de la facultat de modificar i fiscalitzar la valoració de les proves feta pel jutge de la instància, ja que aquesta facultat els hi està atribuïda únicament per a supòsits en què els elements esmentats com a revisors, ofereixen una força de convicció molt gran que a judici de la Sala manifestin un error de fet clar del jutge en l'apreciació de la prova. També la doctrina jurisprudencial del Tribunal Suprem, i la d'aquesta Sala dictada en aplicació de constant doctrina jurisprudencial de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre de 1.990, i 24 de gener de 1.991, entre moltes d'altres, ha vingut assenyalant que, davant dictàmens mèdics contradictoris, si no concorren especials circumstàncies, s'ha d'estar a la valoració realitzada pel Magistrat o la Magistrada d' instància, ateses les facultats que li atorga l' article 97.2 de la Llei processal laboral i l' article 348 de la Llei d'Enjudiciament Civil, LEC. 1/2000.

En el cas present l'esmena al fet provat sisè que postula la part es basa en pericial i certificats mèdics que la titular judicial va valorar de forma conjunta amb la resta d'elements de convicció de les parts del procés. Informes mèdics que per altra banda no són totalment contradictoris entre sí, un cop es fa abstracció de la valoració jurídica que alguns d'ells fan sobre les limitacions funcionals que les lesions assenyalades comporten per al demandant. La valoració jurídica d'aquestes limitacions és facultat exclusiva de l'òrgan judicial al examinar la prova practicada i entendre que les proves invocades no ofereixen més credibilitat que les altres proves mèdiques pericials i documentals practicades, ja que no està obligat a subjectar-se al seu dictamen, de la mateixa manera que tampoc és prova documental amb efectes per a la revisió dels fets la proposta de la comissió d'avaluació d'Incapacitats, ja que és un mer document intern de l'expedient administratiu, fins el punt que el Tribunal Suprem ha declarat que aquesta proposta no té eficàcia per a servir com a document ni com a perícia, als efectes de la denúncia de cassació per error de fet (STS. de 22 i 25 de març de 1988 i de 10 i 11 de maig del mateix 1988, i 3609), si be constitueix un element de convicció judicial a valorar d'acord amb la facultat de l'

En el cas present no es pot considerar que la relació fàctica de la sentència hagi patit d'error. En conseqüència es desestima aquest motiu de recurs.

Tercer.- Com a segon motiu del recurs denuncia la infracció per aplicació incorrecte de l' article 137.3 de la Llei General de la Seguretat Social, el Text Refós de la qual va ser aprovat pel RD. Legislatiu 1/1994 de 20 de març, que defineix la Incapacitat Permanent Parcial per a la professió habitual, al·legant, en síntesi, que el treball propi de la seva professió d'encarregat de fàbrica no es troba mermat per les seqüeles de l'accident laboral patit.

Pel que fa a la infracció que es denuncia, la Jurisprudència ha vingut destacant reiteradament, entre d'altres en les Sentències de la Sala Social del Tribunal Suprem de 12 de juny i 24 de juliol de 1.986, el caràcter essencial i determinant de la professió en la qualificació jurídica de la situació residual de l'afectat; de tal manera, que unes mateixes lesions i seqüeles poden ser constitutives o no d'invalidesa permanent, en funció de les activitats o tasques que requereixi la professió del presumpte incapaç, atès que en concret i pel que fa referència als graus d'Incapacitat Permanent Parcial i Total, el números 3 i 4 de l'actual article 137 de la Llei General de la Seguretat Social definits per voluntat de la Disposició Transitòria cinquena bis de la LGSS. que remet a la normativa anterior, es refereixen a la professió habitual, per la qual cosa cal declarar els esmentats graus d'incapacitat quan les lesions o seqüeles impedeixin -en el cas de la Incapacitat Total- o redueixin - en el supòsit de la Parcial- el desenvolupament de les tasques pròpies de l'activitat habitual amb la professionalitat, dedicació i constància que la relació laboral exigeix. Aquesta Sala s'ha pronunciat sobre la permanència de l' article 137, 4 i 3 de la Llei General de la Seguretat Social de 20 de juny de 1994, el qual es manté en els seus termes d'acord amb l' article 8.2 de la Llei 24/1997 de 15 de juliol, ja que no s'ha produït el desplegament per disposicions reglamentàries d'aquesta última norma. Així s'ha entès també per altres Tribunals Superiors de Justícia (STSJ. de Castella- La Manxa de 3 de setembre de 2002 \3810, per totes).

En el cas present en què la relació fàctica no s'ha modificat, existeix una limitació del treballador derivada de les seqüeles de les importants cremades a les extremitats inferiors, que desaconsellen la bipedestació continuada i posicions forçades, així com temperatures elevades, per la mateixa dificultat circulatoria i sensibilitat dèrmica. La categoria professional de l'accidentat d'encarregat de fàbrica comporta mobilitat i bipedestació per a examinar el procés productiu, la maquinària, la organització del treball, etc., sent els desplaçaments per fàbrica un component important de la tasca. La Sala considera que les extenses cicatrius retràctils dificulten aquests requeriments, que suposen una major penositat en el rendiment habitual per sobre del 33%, tal com exigeix l' article núm. 137.3 de la Llei General de la Seguretat Social d'aplicació. Per tant aquest motiu del recurs s'ha de desestimar, i confirmar la sentència de la instància en la seva totalitat.

Quart.- En aplicació de l' article núm. 233 de la Llei de Procediment Laboral, correspon condemnar la Mútua recurrent a abonar 400 euros en concepte d'honoraris del lletrat que signa l'escrit d'impugnació al recurs de suplicació.

Atesos els preceptes legals citats, els seus concordants i demés disposicions de general i pertinent aplicació,

FALLO

Desestimar el Recurs de Suplicació interposat per la Mutual Cyclops Mútua d'Accidents de Treball i Malalties Professionals de la Seguretat Social núm. 126 contra la Sentència dictada pel Jutjat Social núm. 4 de Barcelona de 29 de juny de 2005 en el procediment núm. 628 de 2004, seguit a instància Sr. ... contra l'esmentada Mutua, la Tresoreria General de la Seguretat Social, l'Institut Nacional de la Seguretat Social, i Knauf Insulation SL., la qual confirmem en la seva totalitat. Condemnar la Mútua recurrent a abonar 400 euros en concepte d'honoraris al lletrat que signa l'escrit d'impugnació al recurs de suplicació.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de doctrina, que s'ha de preparar en aquesta Sala en els deu dies següents a la notificació, amb els requisits previstos als números 2 i 3 de l'article 219 de la Llei de procediment laboral

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el/la Magistrat/ada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

